> A oni odpowiedzieli: Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony, ty i twój dom.
>
> *— Dzieje 16:31*

Książka: Nowy Testament / Dzieje
Tematy: dzieci, wiara, rodzina, Zbawienie

Interpretacja:
Omawiany werset, *Dzieje Apostolskie 16:31*, opisuje rozmowę między *apostołem Pawłem* a rzymskim strażnikiem więziennym. Gdy trzęsienie ziemi wstrząsnęło fundamentami więzienia, strażnik podszedł do Pawła i zapytał, co musi uczynić, aby dostąpić zbawienia. Odpowiedź była zwięzła i niezwykle wymowna!

Znaczenie „zbawienia”

Kwestia *„zbawienia”* zajmuje centralne miejsce w chrześcijaństwie, ale co dokładnie oznacza to pojęcie? W istocie chodzi tu o uwolnienie od grzesznego stanu oraz otrzymanie przebaczenia i życia wiecznego. Proces zbawienia rozpoczyna się w momencie, gdy pokładamy wiarę w *Jezusie* i uznajemy Go za swojego Zbawiciela.

Znaczenie wiary

Paweł udzielił strażnikowi następującej rady: *„Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa”*. Innymi słowy, to właśnie wiara w Jezusa prowadzi nas do zbawienia. Nie oznacza to jednak jedynie przekonania o tym, że Jezus istniał czy że był mądrym człowiekiem. Wiara to głębokie, osobiste oddanie się Jezusowi jako Zbawicielowi; wiąże się ona z ufnością wobec Niego, postępowaniem zgodnie z Jego naukami oraz powierzeniem Mu własnego życia.

Obietnica dla rodziny

Werset ten wspomina również, że *„a będziesz zbawiony, ty i twój dom”*. Obietnica ta nie oznacza automatycznego zbawienia wszystkich członków rodziny, niezależnie od ich własnej wiary czy osobistych decyzji. Można ją natomiast rozumieć jako zachętę do prowadzenia naszych rodzin drogą wiary – wskazywania im *drogi do Chrystusa* i zachęcania do uwierzenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszyscy bowiem jesteście synami Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa. Bo wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyodzialiście się w Chrystusa.
>
> *— Galacjan 3:26-27*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: dzieci, chrzest, odziez, wiara

Interpretacja:
Galacjan 3:26 ukazuje fundamentalną prawdę chrześcijaństwa: wszyscy, którzy wierzą w Chrystusa, są dziećmi Bożymi. Stwierdzenie to nie tylko uznaje ojcostwo Boga wobec Jego dzieci, ale także ustanawia nową tożsamość dla naśladowców *Jezusa*.

Wiara w Chrystusa Jezusa

Boże synostwo nie zależy od ludzkich zasług, lecz od wiary w *Chrystusa Jezusa*. Apostoł *Paweł* podkreśla, że Prawo nie wystarcza, by uczynić nas dziećmi Bożymi; do osiągnięcia tej relacji synostwa potrzebna jest wiara. Wiara jest środkiem, który prowadzi nas do prawdy i jednoczy ze *Stwórcą*. Dzięki wierze w Jezusa otrzymujemy Bożą łaskę, a nasz grzeszny stan zostaje oczyszczony. Wiara pozwala nam głębiej poznać Boga oraz zaufać

Jego miłości i miłosierdziu.

Nowa tożsamość

Boże synostwo nadaje nam nową tożsamość. Nie definiują nas już własne czyny ani sprawy ziemskie; jesteśmy natomiast dziećmi Bożymi. Przestajemy utożsamiać się ze światem i jego normami, przyjmując zamiast tego naszą prawdziwą naturę w Chrystusie. Ta nowa tożsamość zapewnia poczucie bezpieczeństwa i pewność w relacji z Bogiem. Oznacza ona, że jesteśmy kochani bezwarunkowo, a nasze życie ma Boży cel.

Znaczenie chrztu w Chrystusa

Chrzest jest kluczowym sakramentem w życiu wierzącego. Akt zanurzenia w wodzie symbolizuje obmycie z grzechów i odnowienie w Chrystusie. Przyjmując chrzest w Chrystusa, uznajemy Jego ofiarę na krzyżu za drogę zbawienia i dołączamy do wspólnoty wierzących, którzy uczynili to samo.

Galacjan 3:27 mówi o głębokim znaczeniu chrztu w Chrystusa. Werset ten ukazuje, że przyjmując chrzest w Chrystusa, stajemy się częścią Niego. Przyoblekamy się w Jego sprawiedliwość i możemy odnaleźć w Nim nową tożsamość. Oznacza to, że zostajemy uwolnieni spod władzy grzechu i możemy żyć w posłuszeństwie Chrystusowi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jeśli ktoś nie dba o swoich, a zwłaszcza o domowników, ten wyparł się wiary i gorszy jest od niewierzącego.
>
> *— I Tymoteusza 5:8*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza

Tematy: dzieci, rodzina, relacje

Interpretacja:
Biblia mówi nam o trosce, miłości i wsparciu, jakimi powinniśmy otaczać nasze rodziny. Fragment *I Tymoteusza 5:8* jasno określa odpowiedzialność, jaka spoczywa na nas – jako rodzicach lub opiekunach – wobec najbliższych członków rodziny.

Znaczenie zapewniania utrzymania rodzinie

Po pierwsze, należy rozważyć znaczenie pojęcia *„opieka”*. Odnosi się ono do obowiązku troski o byt najbliższych. Obejmuje to dostarczanie żywności, odzieży, schronienia i opieki medycznej oraz zaspokajanie wszelkich innych potrzeb rodziny. Kto nie zapewnia utrzymania swojej rodzinie, ten wypiera się wiary i jest uważany za gorszego od niewierzącego. To mocne stwierdzenie, które podkreśla, jak wielką wagę Biblia przywiązuje do troski o rodzinę.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie ma dla mnie większej radości od tej, gdy słyszę, że moje dzieci postępują w prawdzie.
>
> *— III Jana 1:4*

Książka: Nowy Testament / III Jana
Tematy: dzieci, radość, prawda

Interpretacja:
W swoim trzecim liście *apostoł Jan* wyraża ogromną radość na wieść o tym, że jego *„dzieci”* (prawdopodobnie osoby, które doprowadził do Ewangelii) postępują w prawdzie. Werset ten skłania do głębokiej refleksji nad związkiem między prawdą a szczęściem w

życiu wierzącego.

W ponowoczesnej kulturze, w której żyjemy, prawda często postrzegana jest jako subiektywna i względna. Prawda biblijna jednak wykracza poza subiektywizm i relatywizm. Zdefiniowana przez samo Słowo Boże, prawda biblijna stanowi obiektywną rzeczywistość, którą Bóg nam objawia – na temat samego siebie, nas samych oraz świata, w którym żyjemy.

Biblia zawiera prawdy uniwersalne, takie jak Boża miłość do ludzkości, konieczność przebaczenia i zbawienia oraz obietnica życia wiecznego. Gdy ludzie uznają te prawdy i przyjmują je, doświadczają głębokiej, trwałej radości, która pozostaje niezmienna bez względu na życiowe sytuacje czy okoliczności.

Radość płynąca z prawdy różni się od przelotnej przyjemności czy szczęścia uzależnionego od zewnętrznych okoliczności. Radość ta wypływa z pewności, że żyjemy zgodnie z Bożą wolą i w społeczności z Nim. Podążając za prawdą objawioną przez Boga, zostajemy uwolnieni od poczucia winy i lęku, odnajdując w życiu zarówno pokój, jak i cel.

Nie ma nic bardziej dobroczynnego niż poznanie Boga i zrozumienie Jego planu dla każdego z nas. Gdy kierujemy się prawdą Jego Słowa, nie tylko otwieramy się na wolność od grzechu i zbawienie wieczne, ale także doświadczamy Jego miłości i wdzięczności w naszych sercach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przestrzegaj więc jego nakazów i przykazań, które dziś tobie nakładam, aby się dobrze powodziło tobie i twoim synom po tobie; abyś też przedłużył swe dni na ziemi, którą PAN, twój Bóg, daje

> tobie przez wszystkie dni.
>
> — *Powtórzonego 4:40*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: dzieci, błogosławieństwo, prawo, życie, posłuszeństwo

Interpretacja:
Księga Powtórzonego Prawa to zbiór mów i przemówień wygłoszonych przez *Mojżesza* przed jego śmiercią i wejściem Izraelitów do Ziemi Obiecanej. Werset 40 wzywa nas do przestrzegania Bożych praw i przykazań, abyśmy mogli zaznawać pomyślności oraz prowadzić długie i spełnione życie. Nakaz ten nie jest skierowany wyłącznie do nas; jesteśmy również wezwani, by przekazywać go naszym dzieciom i przyszłym pokoleniom.

Czym są Boże prawa i przykazania?

Boże prawa i przykazania to zasady i normy, które On dla nas ustanowił. Można je odnaleźć na kartach całej Biblii – od Dekalogu w Starym Testamencie po przykazania miłości i służby w Nowym Testamencie. W istocie stanowią one Boże wskazówki, jak prowadzić życie pełne spełnienia i wdzięczności.

W jaki sposób Boże prawa i przykazania mogą nam pomóc?

Przestrzegając Bożych praw i przykazań, możemy doświadczać w naszym życiu Jego błogosławieństwa i ochrony. Co więcej, możemy dawać świadectwo Jego miłości i łasce, wielbiąc Go poprzez nasze czyny i decyzje. Czasami Boże przykazania bywają mylnie postrzegane jako ograniczenia. W rzeczywistości jednak przypominają one postępowanie kochającego ojca, który ustala zasady, by chronić swoje dzieci i prowadzić je właściwą drogą. Boże przykazania pomagają nam podejmować mądre decyzje i unikać negatywnych konsekwencji.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oby ich serce było takie, by się mnie bali i przestrzegali wszystkich moich przykazań przez wszystkie dni, aby dobrze się powodziło im i ich synom na wieki.
>
> *— Powtórzonego 5:29*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: dzieci, szacunek, błogosławieństwo, prawo, posłuszeństwo

Interpretacja:
Werset *Powtórzonego 5:29* pojawia się w relacji *Mojżesza* dotyczącej Bożych przykazań dla Izraelitów. Podkreśla on wagę tego przykazania, gdyż Mojżesz ubolewa, że lud nie zawsze zachowuje w sercu bojaźń Bożą i posłuszeństwo wobec Boga – postawy kluczowe dla wiecznego dobra zarówno ich samych, jak i ich dzieci. Mojżesz przypomina Izraelitom, jak ważne jest przestrzeganie Bożych przykazań oraz życie w posłuszeństwie i oddaniu Bogu.

Droga posłuszeństwa Bogu

Przykazanie zawarte w *Powtórzonego 5:29* jest wezwaniem do posłuszeństwa i bojaźni Bożej. Izraelici byli nieustannie wzywani do słuchania Boga i przestrzegania Jego przykazań, a w zamian za takie posłuszeństwo otrzymywali obietnicę błogosławieństwa i pomyślności. Zasada ta pozostaje aktualna również dla nas dzisiaj. Przestrzeganie Bożych przykazań i podążanie Jego drogą prowadzi do życia obfitującego w duchowe owoce i błogosławieństwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A te słowa, które ja dziś nakazuję tobie, będą w twoim sercu; I będziesz je często przypominał swoim synom i rozmawiał o nich, przebywając w swoim domu, idąc drogą, kładąc się i wstając.
>
> *— Powtórzonego 6:6-7*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: dzieci, rodzina, prawo

Interpretacja:
Powtórzonego 6:6-7 przypomina nam o znaczeniu słów zawartych w Biblii. Wersety te wskazują, że słowa te powinny być obecne w naszych sercach, a nie tylko w umysłach. Innymi słowy, nie wystarczy jedynie czytać Biblię i uczyć się jej wersetów na pamięć; musimy przyswoić sobie jej przesłanie i wprowadzać jej nauki w życie codzienne.

Dlaczego warto uczyć dzieci o wierze?

Bóg od zawsze pragnął, aby Jego przykazania były przekazywane z pokolenia na pokolenie – dotyczy to również wiary w Niego. Przekazywanie dzieciom wiedzy o wierze jest kluczowe, by kolejne pokolenie w pełni rozumiało, jak ważne jest podążanie za Bogiem. Co więcej, ucząc dzieci o wierze, możemy od najmłodszych lat prowadzić je ku głębokiej i znaczącej relacji z Bogiem.

Jak możemy uczyć dzieci o wierze?

Powtórzonego 6:6-7 zawiera wskazówki dotyczące tego, jak uczyć dzieci o wierze. Powinniśmy powtarzać im Boże przykazania i rozmawiać o nich w domu – w codziennym życiu, przed snem i zaraz po przebudzeniu. Musimy świadomie uczyć je o Bogu i Jego miłości do ludzkości.

Uczenie dzieci o wierze oznacza również dzielenie się z nimi własnymi doświadczeniami. Warto opowiadać im osobiste historie o tym, jak Bóg nas przemienił i jak wiara zmieniła nasze życie na lepsze. Pomaga to dzieciom postrzegać wiarę jako coś ludzkiego i

przystępnego, a nie jako coś odległego i nieuchwytnego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*